

Életmódja

Mivel élőhelyén nemigen talál olyan sűrű növényzetet, hogy elbújjon a ragadozók elől, föld alatti járatokban él. Nappali állatok, és az üregük néhány száz méteres környezetében szinte minden táplálékforrást hasznosítanak, legyen az zsenge hajtás, gumó vagy gyökér, esetleg aprócska állat. Néha még a skorpiót is megeszik. Amikor a telep környékén már nincs mit enni, az egész csoport új otthon után néz. A szurikáták esetenként földimókusokkal (*Geosciurus*) is együtt élnek.

Egy-egy telep akár harminc egyedből is állhat, és a kolóniában egyfajta „munkamegosztás” uralkodik. Amíg az állatok többsége táplálkozik, vagy éppen pihen, néhányan két lábra állva figyelnek, és vészjelekkel figyelmeztetik a csoport többi tagját, amikor ragadozó közeledik. Egymásra gondosan figyelnek; még a közös ürítkezőhelyet is együtt keresik fel (napkeltekor).

Minden csapatban van egy domináns hím és egy domináns nőstény, amelyek valamivel nagyobbak a többiekénél, és másképp is viselkednek. Csak a domináns hím párzik a nőstényekkel; az alárendelteknek voltaképpen csak a telep körüli kisegítő munka jut.

Szaporodása

A vemhességi idő 70–77 nap. A domináns nőstények vemhességük utolsó négy hetében határozottan komiszan viselkednek az alárendelt nőstényekkel. Elsősorban az idősebb, vemhes vagy velük távoli rokonságban álló nőstényeket pécézik ki. Addig-addig marják, harapják a kiszemelt áldozatokat, amíg azok el nem hagyják a csapatot, és száműzetésbe nem vonulnak. Az elüldözöttek ezután mintegy három hétig magányosan vagy kisebb csapatokban élnek. Miután megszülettek a domináns nőstény kicsinyei, a száműzöttek visszatérnek a csapathoz, és segítenek felnevelni az újszülötteket.

A kutatók szerint a folyamatos zaklatástól az alárendeltek vérében több lesz a stresszhormon, és csökken a nemi hormonok elválasztása. A terrorizált alárendelt nőstények nem ritkán elvetélnék, fogamzásuk esélye csökken. A domináns nőstény ezzel minden figyelmet és táplálékot saját kölykeinek biztosít.

Általában 2–4, de néha 5 kölyök születik. A kis szurikáták 4–6 hetes korukig vesznek magukhoz anyatejet, de csak 9 hónaposan válnak ivaréretté. Addigra fokozatosan megtanulják a felnőttektől a túléléshez szükséges tennivalókat: milyen ennivalót hogyan szerezhetnek meg, hogyan bánhatnak el a skorpiókkal stb.

Megjelenése

Testhossza 30 cm, ehhez jön még a 20–24 cm-es farok. Tömege az 1 kilogrammot is elérheti. Szőrzete általában barnásszürke, néhol vörösesbarna, a hasoldalon pedig világosszürke. A farok vége feketés-sötétbarna színű. A szurikáta elnevezés a szuahéli nyelvből származik, jelentése „szirti macska”.

Elterjedése

Dél-Afrikában Fokföldtől Natalig, sőt Transvaalig, valamint Namíbiában és Botswana déli részén honos. A nyílt, füves területeket, száraz síkságokat, a bozótosokat és a sziklás terepet kedveli.

